

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 14.999 van 14 augustus 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 27 november 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 27 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 31 januari 2005 en heeft zich vluchteling verklaard op 2 februari 2005.
2. Op 8 februari 2005 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een dringend beroep in op 10 februari 2005. Hij werd gehoord op 19 mei 2005.
3. Op 25 mei 2005 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker diende een schriftelijke verklaring in op 7 juni 2005. Op 6 november 2006 werd verzoeker gehoord.

4. Op 8 november 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 november 2006 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij wel degelijk vluchteling is conform de Conventie van Genève omdat hij als homoseksuelen het voorwerp uitmaakt van discriminatie en ernstig onrecht en bevreesd is voor vervolging en ernstig fysisch en psychisch geweld. Onder verwijzing naar een rapport van Human Rights Watch argumenteert verzoeker dat mensen met een homoseksuele geaardheid in de Egyptische samenleving als een bijzondere (gevaarlijke) sociale groep worden aanzien en zowel individueel en als entiteit ernstig dienen te vrezen voor vervolging. Hij stelt dat vervolging van homoseksuelen het officiële overheidsbeleid is, meer bepaald vervolging op basis van de wet van 10/1961 houdende strijd tegen prostitutie. Verzoeker geeft toe dat hij zich een aantal keer heeft vergist en wijt dit aan de stress, het aanzienlijke tijdsverloop en zijn gebrek aan aanleg om zaken te memoriseren. Hij vervolgt dat de enkele lacunes in de verklaring niet van die aard zijn dat ze de goede trouw en de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag in vraag stellen. Tot slot beroept verzoeker zich op artikel 33 van het Verdrag van Genève en stelt hij dat de huidige situatie in Egypte hem “onvoldoende waarborgen van veilige terugkeer en veiligheid tout court levert”, Egypte gerekend wordt tot de landen waar foltering nog schering en inslag is en hij bij terugkeer riskeert als een verdacht individu te worden bestempeld en te worden blootgesteld aan ernstige vormen van foltering en inhumane behandeling. In zijn verzoekschrift tot voortzetting voert verzoeker aan dat hij geen bescherming kan genieten, dit niet werd nagegaan in de asielprocedure en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden werd geschonden. Hij wijst erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaarde “hetgeen ten eerste kan verwonderen gezien de huidige motivering” en zijn relaas vrij is van interne tegenstrijdigheden aangaande de kern van zijn relaas.
2. Verzoeker bezit de Egyptische nationaliteit en verklaart homoseksuelen te zijn. Om die reden werd hij het huis uit gejaagd door zijn vader en door hem en andere familieleden met de dood bedreigd. Verzoeker zou ook vernederd zijn door collega's op het werk en werd vier keer ontslagen. Hij werd ook vernederd door de bewoners van de wijk waar hij woonde en kinderen zouden eenmaal met stenen naar zijn hoofd hebben gesmeten. Verzoeker zou eind januari 2005 zijn land illegaal hebben verlaten. Verzoeker zou vernemen hebben dat zijn ouders inmiddels zijn gescheiden omdat zijn vader denkt dat zijn moeder nog contact met hem heeft.
3. Verzoekers asielaanvraag wordt verworpen omdat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het aantal keer dat hij werd ontslagen, zijn verklaringen over de chronologische volgorde van zijn jobs sterk uiteenlopen, hij onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop men op het werk zou te weten gekomen zijn dat hij homoseksuelen is, zijn verklaringen over het groepje homoseksuele vrienden sterk uiteenlopen, hij onsamenhangende verklaringen aflegt over de mogelijkheid zich elders in Egypte te vestigen en hij zeer vaag blijft over de situatie van homoseksuelen in Egypte.
4. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoek tot voortzetting blijkt dat hij niet in het minst een coherent en consistent relaas heeft gebracht en dat de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft vastgesteld over het aantal keren dat verzoeker werd ontslagen omwille van zijn geaardheid, over de chronologische volgorde van zijn jobs, over de persoon die aan de oorsprong stond van zijn probleem op het werk, de namen van het groepje van zijn homoseksuele vrienden, zijn mogelijkheid zich elders in Egypte te vestigen en de situatie van homoseksuelen in Egypte. Verzoeker beperkt zich ertoe de motieven te betwisten en de talrijke tegenstrijdigheden te wijten aan stress, het tijdsverloop en zijn gebrek aan aanleg om zaken te memoriseren zonder dat in concreto enig argument wordt aangebracht om de tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen te ontcrachten. De Raad merkt op dat de tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen steun vinden in het administratief dossier, geen details betreffen, vermits de tegenstrijdigheden en vaagheden betrekking hebben op verzoekers geaardheid en de problemen die hij daardoor beweerde te kennen, en niet kunnen verklaard worden door stress, tijdsverloop en zijn gebrek aan aanleg om zaken te memoriseren. Van een kandidaat-vluchteling mag immers verwacht worden dat hij bij zijn asielaanvraag een coherent en precies relaas kan brengen van de elementen die de aanleiding vormden voor zijn vlucht, wat in casu niet het geval is.

5. Zo verzoeker thans een rapport van Human Rights Watch toevoegt bij zijn verzoekschrift waaruit blijkt dat er wel degelijk actieve vervolging is van homoseksuelen in Egypte wijst de Raad erop dat verzoeker opmerkelijk genoeg tijdens zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk stelde dat de autoriteiten homoseksuelen niet vervolgen en het niet geaccepteerd is door de samenleving (gehoor 6 november 2006 p. 11 en 12). Gelet op de ernst van de vervolging van homoseksuelen vanwege de politie in Egypte en de ruchtbaarheid die gegeven is aan de vervolging van de homoseksuele mannen aangehouden in de "Queen Boat" in Cairo, zoals blijkt uit de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde rapport, hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers homoseksuele geaardheid en zijn beweerde vervolging omwille van zijn geaardheid.
6. Waar verzoeker aanvoert dat zijn asielaanvraag ontvankelijk werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken wijst de Raad erop dat dit niet wegneemt dat nadien in de gegrondheidsfase, nadat verder onderzoek werd gevoerd en de door verzoeker aangehaalde feiten opnieuw werden onderzocht en geapprecieerd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de asielaanvraag wordt verworpen omdat de betrokkene de beweerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.
7. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing in voldoende mate. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Gelet op bovenstaande vaststellingen

is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

8. De schending van het non-refoulementbeginsel wordt niet dienstig aangevoerd tot staving van de hervorming/vernietiging van een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak wordt gedaan over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene of de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hetzelfde geldt voor artikel 3 van het E.V.R.M. dat niet dienstig kan worden aangevoerd daar de Raad in deze procedure, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een Human Rights Watch rapport waaruit de slechte behandeling en de actieve vervolging van homoseksuelen in Egypte blijkt is niet voldoende. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verder brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er thans in Egypte een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont derhalve op geen enkele wijze aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

9. Het getuigschrift van goed gedrag en zeden toont aan dat verzoeker een blanco strafregister heeft, doch dit voegt verder niets toe aan verzoekers vluchtrelaas. Aan de brief van zijn moeder kan geen bewijswaarde worden toegekend ter ondersteuning van zijn asielrelaas vermits deze afkomstig is van een privé-persoon die een nauwe band heeft met verzoeker. Tot slot dient erop gewezen te worden dat de echtscheidingsakte niet aantoont dat verzoekers ouders omwille van zijn geaardheid, die hij overigens niet aannemelijk maakt, uit elkaar zijn gegaan, zoals hij beweerde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 augustus 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M.-C. GOETHALS.